

י. בשבתות, בימים מיוחדים^{יב} ביומא דהילולא^{יג} וביומי דפגרא^{יד} היו כופלים ואומרים בתפלת אנא בכח. י"ז פעמים נא, ורבינו זי"ע הי' נוהג כן בכל גמר שבוע של הספירה.

^{11/08/2018} אוצר החכמה

יא. במזמורים למנצח, ואנא בכח, נהגו להדגיש את המלים השייכים לאותו יום, כגון ביום א' אלוקים אנא.

^{11/08/2018} אוצר החכמה

יב. בתפלת רבש"ע. לא נהוג לסיים הפ' והקרבתם, מרן אדמו"ר בעל התו"ח זי"ע כן נהג לסיים^{טו}, אדמו"ר בעל הדמשק אליעזר זי"ע נהג רק במ' לעומר יום ההילולא של אדמו"ר בעל התורת חיים זי"ע להשלים הפסוק.

יג. אחר שאמרו 'מה שפגמתי בספירה'^{טז} לפני שאמרו את המדה של אות יום, נהגו לפזם התנועה. אח"כ אמרוה בלחש, ולא נשמע קולם באמרם.

יד. בא"י, לאחר שספרו את הספירה הראשונה נוהגים לומר ברקודין^{יז} כל הקהל הנגון ועל ידי זה יושפע שפע רב. ורקדו לאחר

מקורות והערות

יד. לומר ברקודין. עיין אהבת שלום אדד"ם עד בית אלוקים לשון דילוג שמביא דברי האר"י על הפ' גמר מ"ט ורומז למ"ט ימי הספירה

יב. בימים מיוחדים. ביום הראשון לעומר, בחג שביעי של פסח, בשבת, ר"ח, פסח שני, וביום האחרון מ"ט לעומר

יג. ביומי דהילולא. ל"ג בעומר, (י"א אייר) כ"ה אייר מ' בעומר, ב' סיון.

יד. וביומי דפגרא. כשחנכו את הבנין החדש של הישיבה בשנת תשמ"ז כפל אדמו"ר שליט"א בנוסח הנ"ל.

טו. נהג לסיים. משום כל פסוקי דלא פסקי' משה אסור לנו להפסיק בו באמצע (מגילה כ"ב). עי' אבן שתי'. גם מרן אדמו"ר שליט"א נהג כך פעמים אחדות.

טז. מה שפגמתי. כפי הנראה שיש בזה משום כבוד אלקים הסתר דבר (משלי כ"ה ב') בספר מנהגי מהרי"ו משם אביו זקי' וצ"ל שמעתי שאמר שיש לכוין במחשבה דייקא ולא להוציא בפה. ע"כ.

יז. בריקודין. שמעתי מהרה"צ רבי ישראל שליט"א, שאצל רבינו זי"ע לא נהגו לומר ועל ידי זה רק בלילה האחרון, ואש"ל הנהיג לומר גם ביום הראשון (ואלס לא שרו בריקודין בלילה הראשון, רק הקהל עמד במקומם).

ההבדלה דמוצאי יו"ט, כמו"כ לאחר שספרו את הספירה האחרונה" רקדו בניגון ועל ידי זה לשמחת גומרה של מצוה.
11-08/2018

מקורות והערות

כדאי' בכוונות שבימי הספירה ראוי הרקידה שנהגו לרקוד בעת התחלת לכוין אדד"ם גי' מ"ט, עכ"ל. א"ה, מצוה זו ובסיומה, דאדד"ם הוי לשון ואולי אפשר לרמז בזה על ענין "קפיצה וריקוד".

יח. הספירה האחרונה. כאשר ספירת מ"ט חל להיות בשבת אזי רבנו נהג לומר הנגון הלז בעת עריכת השולחן, ולפעמים ניגנו מיד אחרי תפילת קבלת שבת, אצל מרן אדמו"ר שליט"א לפעמים הקדימו הריקוד ליום חמישי. בשנת תשכ"ז בירך רבנו זצ"ל "דער לעבין איבערס יאהר, מיט געזונט, מיט גוטען, מיט נחת, מיט דער גאולה שלמה וועל מיר ווייטער ציילען ספירה.